

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Bismarck in pa Irredenta.

Kjer koli prebivajo Italijani v soseski s Slovani, poslednjih v politiki ne poštajo; zdi se jim slovansko pleme prepoblevnega značaja, da bi jih konečno ne mogli spraviti v svojo zavisnost. Italijani računajo tudi na najvno, vedno bolj ali manj naravnostno postopanje Slovanov gléde dosezanja naravnih in narodnih pravic, z druge strani pa na podedovano zvižajo in prekanjenost lastnega duha. Italijani se popolnem zavajajo, da Macchiavelli je bil mogoč jedino le mej njimi, da je torej ustvaril v posebnem delu politične nauke posebne vrste, ne toliko zaradi tega, ker je bil genij sam, ampak vsled tega, ker je videl v dejanji, da se italijanski narod po takih političnih naukah že ravna. Takemu vedenju nasproti pa je slovansko pleme gola igrača, katero je možno izkoristiti, kakor je ravno po vsakodobnem položnji primerno.

Na zunaj pač se Italijani, posebno oni, ki v Avstriji prebivajo, vedejo tako, kakor da bi se Slovanov bali, kakor da bi jim bili nevarni, kot taki, ki bi hoteli sami Italijane iznenaroditi in politično podjarmiti. In ker se jim je v novejšem času Italija združila, predno so pričakovali in predno so bili v avstrijskih pokrajinah primerno pripravljeni za to, so začeli toliko b že delovati, da dozore za

„Italia unita“ tudi tam, kjer so še raztreseni po raznih naselbinah na avstrijskih tleh. Zato povsod mej njimi ono bitenje, ki jim ne da oddiha, zato porabljenje vseh sredstev, ki jim morajo služiti v vrhovni namen. Kesajo se, da je nekaj slovanske krvi še ostalo, zlasti v gorovji primorskega in dalmatinskega skalovja. Da bi to hitreje potujčili, družijo se z drugimi slovanskimi nasprotniki in tako vidimo, da so jim tako imenovani nemški nacionalci in pa židje največji pomagači proti Slovanom.

Ti pomagači pa imajo pri svojem poslu tudi izdaten dobiček. Ždije so zaradi tega v najlepšem miru, da morejo na žuljih prebivalstva dotičnih pokrajin zlato tele debeliti in morajo v ta namen tudi Italijani sami za politično pomoč za isto tele skupne žrtve doprinesati. Največ se ve da odpade na ramena slovanska tudi za te žrtve. Nemški nacionalci pa dobivajo za plačilo redno pomoč od italijanske strani. Tu je politično postopanje mej obema narodnostima, ali bolje, mej obema strankama, najlepše soglasje, popolna vzajemnost. Kakor smo že drugod dokazali, imajo pa Nemci te vrste še večji dobiček, nego Italijani sami. V Celitaviji itak nemški nacionalci gospodujejo, in še zdaj, ko so formalno v manjšini, uživajo pa dejanski povsod prednost, katero so si v prejšnji dobi sami dali. Da jim Italijani pritekajo kolikor toliko tudi na pomoč, glede na sedanje strankarske razmere v državnem zboru pa tudi ni zametavati. Saj se najbolje vidi na Coroninijevem klubu, kako ga božkejo takoimenovani levičarji državnega zbora in pa Italijani, ki v istem klubu svojo osodo določujejo. Z druge strani se nemški nacionalci pa prav z mirno vestjo v pest smejejo Italijanom samim, da jim gredo leto za leto na led kljuba samozavestni podedovani politični lisičnosti. Kajti nemški nacionalci so popolnem prepričani, da laška in labonska nemška laskavost za se nič ne pridobi, pač pa veliko izgubi. Slovan je namreč ob adrijskih obalah ravno tako istim Nemcem trn v peti, kakor na severji. Da torej pomaga Italijan Slovana na Adriji tujčiti, to je velika usluga nemškim nacionalcem samim.

Poslednji dobro vedó, da ob svojem času Nemčija nič ne izgubi, če se Slovani ob Adriji tudi nekoliko poitalijanijo. Saj nemška politika je že dejanski pokazala, kako zna spraviti pod se elemente tudi tujih narodov, kjer se ji zdi za druge, više namene potrebno. Na južnem Tirolskem nema Velika Nemčija interesov, da bi jej bilo potreba oni del

prisvojiti si; zato isti del tirolske dežele avstrijski Nemci kaj mirno prepuščajo Italijanom. A o pokrajinah ob Adriji so isti nemški nacionalci dobro prepričani, da pridejo in morajo priti v obor bodoče Pangermanije. Avstrijski Velikonemci so gorši nacionalni ekonomski, nego Italijani. Poslednji menijo, da zadostuje Primorsko in kolikor možno tudi Dalmatinsko samo poitalijaniti, pa dozore za „Italia unita“; prvi pa narodnogospodarsko sodijo, da pot do Adrije mora ostati Velikonemčiji odprta, naj se potem politika avstrijskih Italijanov in združene Italije suče, kakor koli.

V tem pogledu so se tedaj Italijani na Primorskem zaračunili, zato pa se zbojé vsacega glasu, ki bi jim iz Velikonemčije nasproti donel, in ravno te dni jim je došlo od iste strani neprijetno novoletno vošilo.

Gledé na to, da vedó za vsako strašilo, ki bi samo po domišljenosti prihajalo od slovanske strani, so primorski irredentovski listi popolnem prezrli, kaj se že nekaj tednov v Velikonemčiji Irredenti neprijetnega namerava. Že 7. dec. 1884 je imela „Neue Freie Presse“ v svojem „Ekononistu“ poročilo o trgovsko-obrtni zbornici Stuttgartske, katera je poslala v nemški državni zbor v Berlin peticijo, da bi se podelila državna podpora v namen, da bi se iz Trsta priredila direktna parniška zveza z vzhodom, češ, da bi bila taka črta iz Nemčije najkrajša na vzhod. Navedena zbornica svojo prošnjo podpira še posebe s tem, da pravi: „... **Kamor (namreč proti Trstu) nas naganja geografična lega, zgodovinska preteklost in politična skupnost.**“

Ne glede na Avstrijo, katera se utegne iz navedenih besed mnogokaj učiti, kako jej je na Adriji postopati, opozarjamo tukaj samo na zaslepljenost Irredente v Avstriji. In da je bila ona v resnici kratkovidna, je pokazala njena osupnenost ravno zdaj, ko je „Pe ter Lloyd“ objavil poseben članek, ki pa naravnost govori, da dela Bismarck sam na tako direktno zvezo Nemčije skozi Trst z orientom. Irredentovski list se repenčijo proti takim naklepom in razodevajo svojo obsodbo nad tem, češ, Bismarck hoče Trst priklopiti in obdržati za velikonemško politiko. Ugovor od velikonemških Bismarckovih pristašev v avstrijskih glasilih Irredente ne more potolažiti, češ, da Nemčija skrbi samo za svoj gospodarski dobiček in ob enem za zboljšanje Tržaške trgovine. Morda se

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Preveč silijo dogodbe baš preteklih dnij k premišljevanju, da bi se jih človek mogel izogibati in o njih niti ne črniti. Boljši je, da se sami obsodimo, nego pričakujemo, kako se bode svetu ljubilo soditi o nas, ker tako vsaj pokažemo, da nam ni še mrena zaprla luč očí, da nam je še možno dospeti do boljšega izpoznanja, da tem potom pridemo do pravnejšega vedenja.

Ustrelil se je mož, — slovo mož je sicer pri tej priliki močno evfemistično — kateremu so po besedah „njih samih“ bila odprta vrata vseh hiš, kar se jih prišteva inteligenci in kapitalu mesta Ljubljanskega. Razkošnost, obilnost in potrata spremljevale so tujca in njegovo obitelj po javnih prostorih in zasobnih krogih. Ponosni so bili, katere je zadela čast, da so se imenovali znanci in prijatelji

tež rodbini. Tekmovali so z njo pri vsakej priliki, bratili se z njo, pokali so iskrega šampanjca zamaški, pilo, jelo se je, živelo, kakor bi bila vsaki dan nedelja in uživalo življenje v gostih in dolgih pežirkih.

Kolik kontrast pa na sv. Krištofa prostornej njivi! Pobrali so ga, kakor da je poginil v cestnem jarku, postreščeki nosili so ga do rakve, zagreblji so ga tlo, brez hrupa, jedina sestra ga je spremljevale in od vseh nekdanih prijateljev in bratov našel se je samo jeden, da „mu je vrgel zadnje prsti“.

Namesto običajnih vencev in duhtečih cvetlic našel se je par dnij pozneje na grobu trak z napisom:

„Oj ti pr. Zenari“

Kje so naši denari?“

Kje ste bili za njegovega pogreba vi njegovi prijatelji, lovci, pojedniki in pobratimi? Toliko časa bavili ste se z njim, z njim ste se zabavali in razveseljevali, častili ste ga, a na grobišče ni bilo nikogar izmed vas, skizat zadnjo mu čast!

Kolika obsodba samega sebe je to! More li bti človek toli zavržen, da mu niti jeden njegovih mnogoletnih prijateljev in znancev ne more grehov odpustiti o takej priliki, ko nas vera in dostojnost uči, da treba odpustiti vse?

Nad deset let neste ničesa videli, ničesa vedeli, h kratu pa vse in toliko, da je presegalo vsako mero. Ali živite brez mislij in brez napora spoznati kaj? Ste li strahopetni, da si ne upate pred svetom opravičevati, kar ste odobraval z dejanjem? Tudi Jauner na Dunaji se je po enakem potu odtegnil posvetni pravici, a oni, ki so mu v lepih dnevih bili prijatelji ter živili od njegove potrošljivosti, venčali so celo truplo njegovo in lepo število njih, celo dostojanstveniki mej njimi, spremilo ga je k zadnjemu počitku.

Lahko bi nam bilo, prestopiti v posamičnosti in navajati dejanje za dejanjem, katero bi dokazalo, kolko vejave jo mož imel mej vami, možje inteligence in kapitala, — navajati tudi zavode, v katerih sta mož in obitelj njegova bila čislana ter ve-

ravno zdaj Irredenta spominja besed, katere je Bismarck l. 1866 ob pogajanji in zahtevah Italije izrekel in ki se glase: „Trst ostane vsekako nemška luka.“ („Triest bleibt unter allen Umständen ein deutscher Hafen.“)

Po tem takem je vendar še nekdo, katerega se Irredenta boji, in ravno njemu nasproti je delovala Irredenta doslej na največji dobiček. Slovane Italijani sami dobro poznajo, in so prepričani o njih, da niso bili laškemu življu še nikdar nevarni. Italija in tudi avstrijski Italijani so navezani na vzhodne dežele in na slovanske sosedo, posebno v gospodarskem oziru; in vendar Irredenta in njeni zaslepljeni pristaši ravno Slovane vničujejo tam, kjer bi bili poslednji Italijanom sami zaščit proti nemškim navalom.

Irredenta tedaj z zatiranjem avstrijskih slovanskih sosedov proučuje v prvi vrsti sebi največjo škodo in stavlja tako v nevarnost pozicijo v Trstu in drugod, od koder bogatijo in v obče uživajo vsestranske dobičke. Irredenta sama sprevidi ali mora sprevideti, da ob Adriji slovanski živelj ni sovražnik Italijanom in da vse upanje, da bi Italijani s tujčenjem Slovanov primorske dežele spravili pod Italijo, je prazno; kajti v najugodnejših slučajih doseže skupno postopanje Italijanov in Slovanov samo toliko, da se drug drugega rešijo in drug drugega obvarujejo tudi na bodočnost. Nikdar pa ne pribori Irredenta Trsta in Primorskega združenja Italiji s tem, da skuša tod slovanski živelj vničiti. Proti temu govori evropska konstelacija, važnost Trsta ne samo za nemške dežele in govori najglasneje premogočen stavek: „Triest bleibt unter allen Umständen ein deutscher Hafen.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. januarja.

Oficijozni listi v svoji **novoletnih razmišljanjih** proslavljajo vspehe sedanje vlade in se v duhu že radujejo novih državnozbornskih volitev, ki bodo še bolj utrdile vladno politiko. Samo to obžalujejo, da nekateri narodnjaki svojih narodnih teženj še ne umejo podvreči višjim državnim interesom, a nadejajo se, da se bode tudi tu na bolje obrnilo, ter bode narodnogospodarska politika odstranila narodnostne prepire. To je tedaj nov dokaz, da v vladnih krogih še ne znajo dovolj ceniti važnosti in sile narodne ideje.

Še vedno se mnogo govori in piše o razpustu **Brnske trgovske zbornice**. Levičarji bodo skušali spraviti to stvar pred zbor. Kakor se sliši, se to ne bode zgodilo v obliki kake interpelacije, na katero ministerstvo lahko odgovori na konci zasedanja in več na posvetovanje o njej zabrani, ampak v obliki predloga, kateremu se ustavno obravnavanje odredi ne more.

Hrvatski opozicijski poslanci so včeraj se vrnili v zbornico. Na predsednika sabora so stavili več vprašanj, zakaj so bili izključeni nekateri poslanci, a ta se je le skliceval na dotični saborov sklep.

Vnanje države.

V ruskih dvornih krogih se misli na to, da bi si **ruski** car pridobil naslov carja osrednje Azije, kakor ima angleška kraljica naslov indijske cesarice. V jeseni 1887. l. bi pa bilo slovesno kronanje v Samarkandu v navzočnosti kanov in emirov, kateri so pod rusko oblastjo.

Mi smo v našem listu že omenili, da so naš Grki mnogo krivi, da se Slovanom tako slabo godi v **Makedoniji**. To bi radi popolnem Slovane za-

trli v tej provinciji in tako pripravili pot združenju te sedaj po večjem slovanske provincije z Grško. Zato pa črnijo Slovane pri turški vladi. Lahko je umevno, da tem Grkom ni po volji, da so angleški in nekateri drugi listi pojasnili položaj v Makedoniji. Zategadelj se je v Atenah zbralo več tam bivajočih Makedoncev in izjavilo na tem shodu, da vse to, kar so pisali angleški listi o položaji v Makedoniji po tem, kakor oni poznajo razmera te dežele, ne more biti res. To izjavo so sklenili poslati vsem grškim in večjim evropskim listom, in jo tudi izročili vsem diplomatskim zastopnikom drugih držav v Atenah.

Kakor se iz Carigrada poroča, so konvencijo, ki ureja **turško-črnogorsko** mejo, in zapisnik, ki konečno ureja mej Turčijo in Črnogoro dozdej neresena vprašanja, podpisali črnogorski diplomatski poverjenik Vučković in otomanski komisarji Derviš paša, Nusret paša in Velliriz paša.

II kratu z **nemškimi** državnim zborom, ki zopet začne zborovati 8. t. m., bosta zborovala tudi pruski deželni zbor, ki se snide 15. t. m. in pruski državni svet, ki začne svoja posvetovanja 12. t. m.

V **španjskem** senatu je objavil minister vnanjih zadev na interpelacijo nekega opozicijskega senatorja, da bode španjska vlada odškodovala v karlističnej vojni poškodovane Francoze, ako Francija začne izplačevati odškodnino v Sajdi v Algieru poškodovanim Španjcem. Minister pravi, da je on izjavil, ko je bil še v opoziciji, da se je za Španijo s tem sporazumljenjem s Francijo ustvaril jako škodljiv precedens. — V senatu je bila burna debata zaradi poslednjih vseučilišnih izgrediv. Minister je rekel, da so dijaki imeli revolucijske namene in so se bili zvezali s karlisti.

Kot prvi kralj nove **kongijske** države se imenuje drugi sin Flanderskega grofa princ Albert, kateri je pa sedaj še le v desetem letu. Do njegove polnoletnosti bode vodil vlado njegov oče. Da se ta imenuje prvim kongijskim kraljem, to želi belgijski kralj, ki ima velike zasluge, da se je odprlo kongijsko ozemlje evropske civilizaciji. Sedež najvišje uprave bi pa bil v Bruselji in sicer to bil bi svet, sestavljen iz zastopnikov raznih držav.

Dopisi.

Iz Vrhpolja pri Vipavi 2. januarja. [Izv. dopis.] Nevolja me je zgrabila, ko sem prečital dopis iz Vipave v št. 300 „Slov. Naroda“ p. l. V zadnjem odstavku tega dopisa se drgne g. dopisnik ob mojo osebo (drugega ni mogel imeti v mislih) in mi sledeče očita: „Pa proti gradnji (tramvaj-železnice) izjavila se je še tretja odlična vipavska oseba. Govori se, da zategadelj, ker biva dotičnik na Vrhpolji in ima ondu svojo krčmo, ne pa v Vipavi, tramvaj bi se pa Vrhpolja ne dotikal.“ Ta trditev g. dopisnika je zlobno obrekovanje, je nesramna laž! Navesti hočem, kako sem pri dotični komisiji dne 18. decembra p. l. postopal, pa ne iz tega namena, da bi g. dopisnika resnice prepričal — sodim lahko, da za čut resnice je siep in glub — ampak zato, da ne bodem pri spoštovanih čitateljih „Slov. Naroda“, ki me poznajo, po omenjenem dopisu krivo sojen.

Kot prvomestnik odbora za okrajne ceste vipavske dobil sem poziv od sl. c. kr. deželne vlade, naj se cestni odbor udeleži komisije za tramvaj-železnico, da bode varoval korist okrajne ceste Braniške. Zaradi slabega vremena prišel je h komisiji razun mene jeden sam odbornik. Ko se je zapisnik komisije v Mančih sestavljal, bilo je glavno vprašanje do udeležencev, ali se v vipavski dolini sploh želi te železnice? Splošen odgovor na to je bil „da“, izjemo delal je le jeden, pa samo jeden dopisnikovih Krezov. Tudi jaz dal sem svoj glas za gra-

jenje in z družimi vred podpisal zapisnik. Glede cestne širjave prišel sem s komisijo sicer nekoliko v nasprotje, a imel sem dolžnost potezati se za to, da se okrajna cesta po Braniški dolini vsled paralelno-tekočega tramvaj-tira preveč ne zóvi, kakor je to navzoči izženér zahteval, a slednjiš se je tudi ta zadeva v splošno zadovoljnost rešila. Da je vse navedeno res, in da sem se vrh tega za grajenje tramvaja kot občekoristne naprave toplo potezal in za plačilo od znanega protivaika te naprave marsikako grenko slisal, potrdi lahko vsake na nevernemu Tomažu naš visokospoštovani gospod okrajni glavar sam, ki je bil tudi pri komisiji navzoč. To tedaj, g. dopisnik, je resnica!

Iz katerega namena je g. dopisnik svojo laž mej svet poslal, nečem ugibati, dasiravno bi mi bila to lahka uganka. Znano mi je pa že davno, da imam v vrsti „nepoklicanih“ dosti neprijateljev, ki so zmaj pripravljeni sumničiti me, kjerkoli morejo. Pa vse to tibotapsko ruvanje zoper mene me ni in me ne bo odvrčevalo delati pri vsaki priliki po svojih skromnih močeh za blagor vipavske doline brez ozira na desno ali levo. Tolažim se z izrekom: „Viel Feind, viel Ehr.“

Matej Lavrenčič,
prvomestnik cestnega odbora vipavskega.

Iz Mozirja 1. januarja. [Izv. dop.] (Božične novosti.) Je že tukaj, sezona živega srebra namreč; saj si vendar vse vprek prizadeva, pokazati svojo delavnost. Sneži vedno, pa še tako, da cunje lete, kakor ko bi se berači v oblakih tepli — to je že nekaj in naša društva se gibljejo, kakor ko bi hotela sedaj popraviti, kar so popred zamudila — to je zopet nekaj. Vendar se sedaj ne bode noben sitnež pritoževal, da vlada pri nas še zmerom sezona „ribje krvi“. Naša društva začela so stopati na pozorišče, ona prirejajo zabavne večere in mi ponehavamo z godrujanjem in pričenjamo biti zadovoljni.

Naš pevski zbor priredil je zadnjič ob priliki svoje petletnice prav prijetno zabavo; vrli pevci so nas s svojim precej dobro izvežbanim petjem kaj prijetno iznenadili. Pridružilo se je namreč našemu zboru nekaj novih jako sposobnih močij, da je isti sedaj v stanji, ustrezati tudi bolj razvijenemu občinstvu. Baš pri tej priložnosti je naše občinstvo pokazalo, da nikakor ne nasprotuje narodnim zabavam, kajti na tej veselici našli smo vso našo inteligenco v prav domačej zabavi, kakoršna je le ondi mogoča, kjer se še ni vgnezdila sicer gosposka, ali nekoliko nerodna navada, da bi na veselicah imenitni manj imenitnim hrbet obračali in tako izzivali nespametno in na deželi prav smešno napetost. Naj bi toraj naši pevci svoj lepi dar še mnogokrat posvetili v povzdigo čitalničnih veselice!

Na sv. Štefana pa je imel „Savinjski Sokol“ svoj letošnji občni zbor. Zaradi izredno slabega vremena došlo je letos manj udeležencev, kakor je sicer navada.

Predsednik, gosp. podstarosta J. Pirš objavi pismo staroste J. Lipold-a, v kojem se isti zaradi slabega zdravja in družinskih razmer dostojanstvu staroste odpoveduje. To izjavo vzame zbor z velikim obžalovanjem na znanje, tem bolj, ker je bil gosp. Lipold prvi pričetnik temu društvu in smo upali, da bode on, nadarjen z neustrašljivim pogumom in ognjevito zgovornostjo, kakor malokdo, v veselej, kakor v viharnej dobi društvu na strani stal. Ako ima, kakor nekov nasprotni listič pravi, g. Lipold Starčevičevo neustrašljivost, škoda, da nema tudi istej primerne zdravja. — Iz prav zanimivih poročil gg. tajnika in blagajnika je bilo razvidno, da je društvo v gmotnem obziru na dobrih nogah in da je pretečeno leto ob priliki blagoslovljenja svoje zastave dalo povod velikanskej slavnosti, kakoršnih Spodnja Štajerska še ni videla mnogo. Društvo si je pridobilo prekrasno zastavo, naročilo si je pa tudi potrebno telovadno orodje, da bode prihodujo pomlad lahko z redno telovadbo pričelo. G. tajnik se je spominjal tudi izredne požrtvovalnosti narodnih društev slovenskih, katera so pripomogla, da se je slavnost blagoslovljenja zastave v tako velikanskem obsegu vršila. Po končanih poročilih se je g. podstarosta v imenu zbora tajniku in blagajniku za izvanreden trud, kojega sta ta dva gospoda v pretečenem društvenem letu imela, iskreno zahvalil, čemur zbor z živokliki navdušeno pritrdi. Pri volitvah v odbor bili so voljeni sledeči gospodje: Ivan Vrankovič, starosta, Josip Pirš, podstarosta; Ivan Kovačič, Miloš Levstik, Matija Bunc, Radoslav Škoflek, Vekoslav Trobej od-

Delta.

ljavna kakor malokdo, ali dovolj bode tega! Naj se nam ne očita, da se znašamo nad vašo sramoto. Rajši vas opozarjamo na nauk, katerega si iz tega posnamete, da se vsaj v bodoče obrani naše mesto jednacega socialnega poloma in da se počne iztrebljati gniloba, ki v njem tiči.

Kje za boga bi bilo mogoče, da se tujec, ki niti dobrega glasu ni s seboj prinesel, kar v hipu tako proslavlja? Kje drugej, ponavljam, nego li tam, kjer se vzvišena misel in zavest narodnosti tako tepta kakor pri nas. Narodnjaku, poštenjaku se poti zastavljajo in zavist ga izpodjeda, a širok pot se odpira in dela klativitezu in pustolovecu, katerega mora ošabnost tem bolj prevzeti, čim bolj uvidava, da okolu njega ni zavesti.

Neste li izkušali ali vsaj slišali, da drugod po svetu, kamor tujec dojde, mora biti pohleven ter si z delom in poštenjem priboriti veljavo, zakaj bi pri nas moralo biti drugače?

Olajšajoče je pač, da sta se naša dežela in naše mesto sistematično potujčevala, da je premnogim zrastle pred očmi debela mrena, ki ne da iz-

prevideti, kaj človeka diči, kaj ga povikšuje ter ga stavi na mesto, na katerem imponuje malovrednežu in sili prišleca do spoštovanja.

Poboljšajte se zatorej, in spreobrnite se, a, možje kapitala in inteligence, ne bodite v posmeh tacim, kateri se vam za hrbtom rogajo. Ni samo sramota, katera v prvi vrsti zadeva vas in ki se širi zdaj po našem mestu, tudi v škodo veliko ste napravili mnogim našim obrtnikom in rokodelcem, ki so upali možu, katerega ste vi imeli do zadnjega za tovariša, in ga še le takrat obsodili, ko se navadno vsakemu odpušča.

Žalosten, jako žalosten je predmet, s katerim sem se baval v predstojajočih vrstah, a misl sem, da se strupena rana mora žgati, kajti to je jedini lek. Lek pa čestokrat ni prijeten, usiljevati mora se bolniku. S tega stališča izvolite ocenjevati moj listek. V ostalem pa vsprejmite moj pozdrav in čestitko k novemu letu z zagotovilom, da si v bodoče ne bodem izbral tako tožnega in resnega gradiva, temveč, da se bodem vrgel na veselo, zabavno stran.

Delta.

borniki. Z burimi živioklici pozdravili so navzočni izvolitev staroste; kajti znano je v obče, da je g. Ivan Vrankovič, kakor pri vseh narodnih podjetjih tukaj, tako tudi v društvu „Sokol“ najvestnejši duševni podpornik bil, in da ima on vse tiste lastnosti, katere dičijo pravega rodoljuba. Prepričani smo, da bode novi načelnik društvu v ponos, da bode kakar skala z njim stal v borbi napram napadom omahovalcev in izdajalcev! V tem zboru se je tudi vsprejel predlog, da osnuje društvo „Sokol“ pribodnje leto povodom šestoletnice Metodova smrti veliko ljudsko slavnost v Mozirji. —

Po končanem občnem zboru vršila se je v prav pripravnih prostorih velike Kolenčeve gostilne zabava s petjem in plesom. Slabo vreme je mnogoga izmed vnanjih zadržalo doma, veselica je bila torej le bolj redko obiskovana. —

Ne moremo zamolčati, da smo v društvu „Sokol“ pretečeno leto marsikaj pogrešali, kar bi radi bili videli na svojem mestu. Prav pridno se je sicer odbor brigal za društvene veselice, slavnost in izlete, manj pridno pak je skrbel za to, da bi v društvu bil vzgojil pravo in trdno podlago društvenemu ponosu. Le tedaj, kadar bomo duševno jaki in trdni, tedaj bode društvo imponovalo sovražniku, in le v vestnem izpolnjevanju v pravilih določenega smotra vzdržalo si bode ono priznanje svojih prijateljev. Prav resno toraj ob nastopu novega leta društvenemu odboru na srce polagamo, da bode vse svoje moči v ta namen posvetil, vzgojevati telesne in duševne moči društva, kajti jedino le v tem bode zadobilo ono telesno jakost v slavo sebi in duševno moč, v propad izdajcam, a v čast domovine!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Oselnici za opravo cerkev 100 gld., krajnemu šolskemu svetu v Laporji pa 200 gld. za zgradbo šolskega poslopja.

— (Knezoškof dr. Misija) odpeljal se je danes zjutraj v Gorico, da obišče nadbiskupa dr. Zorn-a in se udeleži posvečenja škofa dr. Flappa, katero se vrši jutri v Goriški katedrali.

— (Gospod Gustav Pirc,) tajnik kmetijske družbe, razpečal je v zadnjih dneh pred žrebanjem blizu jedno stotino srečkov za „Narodni dom“; istotako je gosp. Aleksander Hudovernik razprodal 50 srečkov, kar tu pohvalno omenjamo.

— (Za „Mir“) so nabrali in poslali v Celovec Zagrebški Slovenci predbežno 15 gld., nabiranje se nadaljuje. Naj bi tudi drugod Slovenci ne pozabili pomagati koroškim bratom.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) V zadnji seji poročal je v imenu stavbinskega odseka g. Pakič in predlagal: 1. W. Mayerju dovoli se nova zgradba po predloženi stavbeni črti, po kateri se ima respektirati zid g. Schiffreerja hiše. Po tej novejši črti pridobila bode sv. Petra cesta 26 □ m., g. Mayer k stavbi na sv. Petra obrežji mestnega sveta 35-30 □ m., na Marijinem trgu pa 1-70 □ m., skupaj torej 37 □ m., za novo obrežje pa preostaje mestu nakupiti še 405 □ m. od gosp. Mayerja. 2. Višina ceste in tlaka na Marijinem trgu in sv. Petre cesti ostane neizpremenjena. 3. Na podlagi sklepa mestnega zbora in izjave g. Mayerja, da je pripravljen svet za obrežje mestu odstopiti, naj finančni odsek takoj z g. Mayerjem zaradi odkupa omenjenega sveta obravnava in izid pogajanja mestnemu zboru objavi. Vsi predlogi se vzprejmo. Poročilo o dražbi šute za leta 1884—1887, katere se bode odslej dobivala za 415 gld. ceneje, se vzame na znanje, isto tako poročilo o regulovanju Strelišnih ulic. — Za pouk v veronauku v šoli na barji se dovoli 50 gld., g. Matevžetu poviša plača za vožnjo v šolo na barji in dovolita se dve peči v kemičnem oddelku tukajšnje c. kr. velike realke. — Odbornik g. Ledenik poroča o prošnji mestnega zbora na finančno ministerstvo, da bi se mestu prepuštila opominarina. Finančno ministerstvo je to prošnjo odbilo in dovolilo le povratek stroškov in to le za l. 1884. Podžupan g. Petričič naglašajoč, da je to premalo, predlaga naj se ta zadeva izroči v posvet finančnemu in pravnemu odseku in naj mesto uložiti tudi pro praeterito tožbo proti finančnemu ministerstvu pri upravnem sodišči. Pri glasovanju vzprejme se ta predlog.

— (Mesto Ljubljansko) je, kakor pozivemo—kranjski eskomptni družbi dovolilo naprošeni moratorij do konca t. l. Veliko upnikov pa je proti moratoriju in vsled tega je konkurz le vprašanje časa.

— (O gospodarstvu pri kranjski eskomptni banki) se nam poroča: Theodor Neuss, trgovec na Dunaji in posestnik fužin v Belipči na Gorenjskem je pretekli poletje pri kranjski hranilnici dvakrat prosil kredita 16.000 gld. Dasi so ga hranilnici priporočali gospodje, ki imajo pri tem zavodu odločilno besedo in so bila pozvedavanja pri Dunajskih bankah njemu ugodna, so vendar gospodje, ki so imeli to stvar rešiti, ti prošnji odbili, ker so si mislili, da Dunajskemu in pri Dunajskih bankah akreditiranemu trgovcu ni treba pri Ljubljanskih kreditnih zavodih iskati kredita. Ol kranjske hranilnice je šel Neuss h kranjski eskomptni banki, in ta mu je na priporočilo njegovega tukajšnjega zastopnika celo samo na Neussov podpis brez kacega poročstva posodila 20.000 gld. Malo dni potem je Neuss plačila ustavil in upnikom ponudil poravnavo 30 odstotkov, katere pa baje ni bila vzprejeta, kar sledi iz tega, da je kupčijska sodnija na Dunaji dne 18. septembra 1884 leta o njegovem premoženju proglasila konkurz. Dvomi se, bodo li Neussovi upniki iz mase dobili 20 odstotkov. Kranjska eskomptna banka bo torej pri Neussu zgubila najmanj ogromno svoto 16 000 gld. Zguba bi se bila prav lahko odvrnila, ko bi si bil upravni odbor brez ozira na osobna priporočila vzel v izglede kranjsko hranilnico ali pa, ko bi bil pogledal zemljiške knjige v Kranjski gori, kjer bi se bil lahko prepričal v stanju Neussovega premoženja. Ali morda ni upravni odbor kranjske eskomptne banke upnikom in delničarjem za ta in jednake slučaje vsekako odgovoren?

— (Konfiskacija) zadela je v Starega leta dan Slovence zaradi nekega dopisa z Doljenjskega.

— (Brezoziren tat.) Tukajšnjemu trgovcu, ki je kot upravni svetnik eskomptne banke itak že v škripcih, izmaknil je neznan tat v gostilni „Pri roži“ še zimsko suknjo, vredno 60 gld.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Ormoška Čitalnica v torek dne 6. januarja 1885 ob 7. uri zvečer v svojih prostorih. Spored: A. 1. Kocijančič: „Danes tukaj, jutri tam“, moški zbor. 2. Gledališka igra: „Kje je mar?“ burka v jednom dejanju, F. Ogrinec. 3. S. Jenko: „Vitezovo slovo“, ženski četverošpev. 4. D. B. Ipavje: „Pianinar“, mešan zbor. 5. Gledališka igra: „Berite novice!“ vesela igra v jednom dejanju, J. K. in J. J. — B. Ples. Udje so vstopnine prosti, neudje pa plačajo po 30 kr.

— (Razpisano) je mesto okrajnega tajnika na Kranjskem. Prošnje do 29. t. m. n. c. kr. dež. predsedstvo.

— (Pri današnjem žrebanju dobitkov „Narodnega doma“, zadele so glavne dobitke naslednje srečke:

1.	89205	20.	86967	39.	86026
2.	53852	21.	8991	40.	87322
3.	37883	22.	83073	41.	68113
4.	25727	23.	97125	42.	58753
5.	31253	24.	85134	43.	12125
6.	8642	25.	74616	44.	32831
7.	99503	26.	28073	45.	75137
8.	56036	27.	98976	46.	87225
9.	99076	28.	95946	47.	93374
10.	56322	29.	34846	48.	51993
11.	58482	30.	16991	49.	41718
12.	91709	31.	40114	50.	15209
13.	10140	32.	29028	51.	17503
14.	13793	33.	3563	52.	55875
15.	46724	34.	26490	53.	77859
16.	67230	35.	37007	54.	89402
17.	84738	36.	89036	55.	96234
18.	754	37.	92428	56.	62674
19.	28754	38.	48243		

Ostale izžrebane številke priobčimo pribodnjič.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Madrid 3. januarja. Zopet potresi v provinciji Granadi. Prebivalstvo beži v groznem strahu. Podrobnega poročila ni. Število ljudi, ki so v 25. dan decembra v provinciji Granadi poginili, znaša 910.

London 3. januarja. Včeraj bilaje na podzemeljske železnici mej Gowerstreet-om in Kingsorossom eksplozija, najbrže dinamita. Okna pri železničnih vagonih zdrobljena, plinova luč ugasnila. V zidovji tunela velika luknja. Hiše v obližji so se potresle. Tri osebe lahko ranjene.

Razne vesti.

* (Požar.) Kakor se iz Brna poroča, pogorel je popolnem 30. decembra m. l. po noči parni mlin nadvojvode Albrehta v Grossdorfu.

* (Mejnarodni električni kongres v Petrogradu.) Letos napravili bodo v Petrogradu mejnarodni električni kongres, pri katerem se bo tudi rešilo najvažnejše vprašanje radi vpeljave in uporabe električnih motorjev pri železnica.

* (Izneverjenja.) Zadnje dni minolega leta zasledili so pri glavnej državnej blagajni v Petrogradu primanjkljaj 10.000 rubljev v zlatu in srebru. Vsled tega ustavili so plače vsem (?) uradnikom finančnega ministerstva, dokler se ne konča pričeta preiskava. Jeden uradnik se je baje zastrupil. Zadnja brzojavka iz Petrograda 31. decembra m. l. pa poroča, da znaša izneverjenje le 6000 rubljev in sicer v srebru; zlata in družih vrednostnih papirjev se ni nihče dotaknil. — V Berlinu so pa zadnji dan minolega leta zaprli nekega bankirja radi izneverjenja 400.000 mark.

* (Jako čudna ovadba.) Sodnijska služabnika dobila sta nalog prijeti in zapreti nekega prav zadolženega gospoda. Ta pa zapazivši svoja nadležna gosta pri hiši, odile v prvo nadstropje, zaklene duri za saboj in ja zmerja na oknu sloneč z vsakovrstnimi psovskami. Vsled tega sestavita in pošljeta zasramovana izvršitelja zakona sodniji to-le ovadbo: „Gospod J. niju je na oknu prvega nadstropja sloneč zasramoval ter dejal, da sva tepca in osla, kar tukaj resnici na ljubo s svojima lastno-ročnima podpisoma potrjujeva.“ —

„Ljubljanski Zvon“ ima v I. številki naslednjo vsebino: 1. Gorád: Mi vstajamo! Pesem. 2. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrško. 4. Jos. Staré: Pisma iz Zagreba. IX. 5. J. Stritar: Pravo junaštvo! Podoba iz kmetijskega življenja. 6. Ivan Šubic: Nekoliko črtic o krvi naši. 7. J. K.: Pastir in vila. Balada. 8. Fr. Wiesthaler: Slavni Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. 9. Svoimir: Drobne pézni. 1. 2. 10. Janko Kersnik: Agitator. Roman. 11. Jos. Vesel: „Križanje Krista“. 12. Književna poročila: I. S. R.: Werand de Graz. 13. Ivan Franke: Umetniške starine na Gorenjskem. 14. ** Petdesetletnica pesmi „Hej Slovani“. 15. — Slovenski glasnik. 16. Janko Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gid. 30 kr., za četrt leta 1 gid. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. dec.	7. zjutraj	738.93 mm.	+ 0.6°C	brevz.	obl.	2.30 mm.
	2. pop.	739.65 mm.	+ 2.3°C	brevz.	obl.	
	9. zvečer	741.08 mm.	+ 1.0°C	sl. zah.	obl.	dežja.
1. jan.	7. zjutraj	742.30 mm.	+ 1.2°C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	743.12 mm.	+ 2.4°C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.82 mm.	+ 0.8°C	sl. svz.	obl.	
2. jan.	7. zjutraj	745.32 mm.	— 0.8°C	z. svz.	obl.	
	2. pop.	744.98 mm.	— 0.8°C	z. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	745.71 mm.	— 2.2°C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura je znašala + 1.3°, + 1.5° in — 1.3°, za 4.2°, 4.4° in 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 20 kr.
Srebrna renta	83 " 20 "
Zlata renta	104 " 10 "
5% marcna renta	97 " 70 "
Akcije narodne banke	865 " — "
Kreditne akcije	293 " 30 "
London	123 " 40 "
Napol.	9 " 76 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 80 "
Nemške marke	60 " 30 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. — " — "
Državne srečke iz l. 1861	100 gld. 171 " — "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104 " 10 "
Ogrska zlata renta 6%	123 " 25 "
" 4%	95 " 75 "
" papirna renta 5%	91 " — "
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. — " — "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110 " 50 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 40 "
Kreditne srečke	100 gld. — " — "
Rudolfove srečke	10 " 18 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 96 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209 " 75 "

Poslano.

Odgovor na NB. v anonci neke tušajšnje lekarske trdke, ki se tiče ribjega olja.

Res ni vsak kemik kompetenten spreminjati avstrijske farmakope, a vsekako kompetenten povedati, da je **jako žalostno**, ako pomanjkljivosti kake farmakope porablja kak lekarnar v to, da si napolni svoj žep. Kompetenten je pa bil kemik vendar, ko je tako reklamiral delajoči lekarnar dobil nalog, preiskati neko vodo, ter bil jako vesel, da je nekompetentni kemik prevzel to stvar. Pa ta nekompetentni kemik je bil tudi dovolj kompetenten preiskati vestnost resnega lekarnarja, in glej: **neko zdravilo iz te lekarne ni imelo one sestave**, ki je bila zapisana na zdravniškem receptu, da jedva deseti del tega ni bilo, kar je zapisal zdravnik, a mnogo cene vode. **Katera denarna mošnja se je tu hotela napolniti?** Jaz mislim, da bode to zadosti, da bode nadalje v miru pustil nekompetentnega kemika. Tedaj v bodoče manj reklame in več marljivosti, **več vestnosti pri pripravljani zdravil po zdravniških receptih in pridno izučanje nove literature.**

Poslednje posebno priporočila nekompetentni kemik prof. Balh. Knapitsch.
V Ljubljani, dne 31. decembra 1884. (4—1)

Prostoren „Landauer“

s štirimi sedeži, se proda ceno pri Jakobu Razingerju, kolarji v Kolodvorskih ulicah. (816—3)

Štajersko vino

iz vinogradov pri Slovenski Bistrici
prodaja se čez ulice (828—3)
novo vino liter po 28 kr.
starina " " 40 "
v Ljubljani, na Poljanski cesti h. št. 31.

V najem

daje se na jedno ali osem let v **Voditah** tik farne cerkve stoječa, prav prostorna hiša z dvema nadstropjema, od katerih se pa tudi le jedno odda, ako bi dotični želel. Najemnik dobi: si tudi lahko polja v najem. Poslopje je kaj pripravno za vsakovrstno rokodelstvo, a tudi za kupčijo, ker se lahko oddajo vsa druga potrebna gospodarska poslopja. — Več se zve v **Terbojah h. št. 79**, pošta Smlednik. (3—1)

William Lasson-ov Hair-Elixir

Po skušnji najboljšo sredstvo za utrjenje in pospeševanje rasti las.

(Cena lončku 3 gld.)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji. (717—3)

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6—1) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

NAZNANILO.

Podpisani si drzne naznanjati slavnemu p. n. prebivalstvu, da z novim letom prevzame

kavarno Fischer-jevo

ali

„**NARODNO KAVARNO**“

na Kongresnem trgu št. 13,

ter se uljudno priporoča za obilno obiskovanje, o čemur najboljše postrežbo.

(832—3)

Jože Kramar.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mäuning in mnoge druge zdravniške avtoritete so se preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zasilenju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliki, skrofelnosti itd., proti zlateji žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospod. lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—9)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—14)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

„JURIJ S PUŠO“

nastopi prihodnje leto v večji obliki **II. tečaj**. Pri našal bode poleg družnega humorističnega berila izbrane podobe. Velja celo leto **3 gld.**, pol leta **1 gld. 50 kr.**, za četrt leta **80 kr.** — Denar in pisma naj se pošiljajo: 834—2)

Uredništvu „Jurja s pušo“, Trst.

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,

(12—1) svečar v Ljubljani.

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dá do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat (električni strojek) se dá lahko rokooditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevica, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z induksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741—13)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondeas 2.

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka

1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček

1 st. gl. 1.12, ml. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi

po 60, 30, 15 in 10 kr., pristni le v modrih zavitkih.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada

1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. gl. 90 kr.

Pomoč proti prsnim in plučnim boleznim, katarnim afekcijam, oslabljenju želodca in slabej prebavljivosti, posebno okrepujoče proti pomanjkanju krvi, slabosti živcev in onemoglosti.

Gospodu IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih itd.

Dunaj, mesto, Graben, Bräunerstrasse 8.

V. bl.! Že več let sem bolehal na želodci, slaba prebavljivost, pomanjkanje apetita in onemoglost so me mučile. Vaši Ivan Hoff-ovi sladni preparati so me popolnem ozdravili in dali mi sveže moči (sledil naročitev).

Z velespoštovanjem

Moric Tichlt vitez Tützgen.

Ljubljana, 18. oktobra 1882.

Vam naznanjajoč, da mi raba Vašega Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka jako dobro dene, prosim Vas, da mi zopet pošljete 28 steklenic po Rudolfovej železnici.

S spoštovanjem

W. Ogrinz,

c. kr. okrajni sodce, Ljubljana, Gradišče.

Zdravniško zdravno poročilo.

Trnovo-Bistrica, 5. januarja 1883.

V. bl.! Ker se katarno stanje moje bolnice vsled rabe Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka vedno boljša, sili ona, da ga jej zopet naročim jeden zaboj z 28 steklenicami, da jej ne poide ta okrepujoča pijača. Pričakujem skore pošiljate.

S spoštovanjem

Dr. Bachmann.

(585—5)

Ilirska Bistrica, 23. marca 1884.

Moja rodbina se je tako privadila Vaših odličnih sladnih preparatov, da jih težko pogreša, ko poidejo, zato prosim, da mi zopet pošljete 58 steklenic Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka po žel. železi proti povzetju.

Dr. Bachmann, železniški zdravnik.

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Postojna: Doxat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizzoli; lekarna; Ribnica: Janez Pauser; Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna; nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogeriji; Gorica: G. Crstofoletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurnwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitbarek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvic, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

Prodaja posestva.

Iz proste roke se proda

hiša št. 14 na Kongresnem trgu, dalje hiši št. 18 in 20 na Kongresnem trgu v Ljubljani,

slednji dve z lepim, velikim vrtom. — Natančneje se izve pri

Anton Jeločnik-u,

tovarna za peči in glinaste izdelke, Trnovski pristan št. 4.

(5—1)

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jak,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113—47)

6 letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Zoper jetiko!

Radgostski

univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutenic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi.

Izvolite mi zopet s poštnim povzetjem poslati 10 škatlic svojih izkušenih „rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov“, kajti ti celtički moji soprogi izvrstno blažijo kašelj, kateri jo uže od zime počenša hudo nadleguje. Proti tej bolezni zdaj ne pominjajo nobena zdravila — osobito ne mogo rabiti nobedni opijati. Zatorej potrebujem večje zaloge, ker mi je prva pošiljatev Vaša uže skoraj pošla.

Z vsem spoštovanjem se priporoča

Med in kir. dr. J. Matousek,

mestni zdravnik.

V Ustji, dne 5. septembra 1876.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi s povzetjem blagovoljno pošljete 2 zavitka svojega „radgostskega univerzalnega čaja“ — njega dobremu učinku se ima moja žena zahvaliti, da se jej je stara bolezen zdato zboljšala.

Spoštovanjem

Janez pl. Szabo.

V Smotniku (na Ogerskem, Čipski komitat), dne 25. aprila 1878.

G. lekarnarju J. Seichertu v kopelji Rožnovi.

Po zelo težavnih marših v Turčiji sem si nabavil hudo pljučnico. No, danes se usojam za pril. žena 2 god. ujudno prositi Vas, da mi pošljete svojih 10 rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov ter radgostskega univerzalnega čaja.

S srečnim pozdravom se beležim

J. Novotny,

car. ruski kapelnik, zdaj na odpustu v Dušniku pri Rovdnici Češka. 5

Od tega po zdravniški razloži in predpihih pripravljeni čaj, večja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatla Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. poséba. Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarni: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Čejbek v Zagrebu, Barnherzige Brüder in A. Nedved v Gradcu, A. Marek in J. Kupferschmidt v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, priprjena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno soljenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeljski Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja pusto, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna steklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (770—5)